

CELE MAI FRUMOASE POVESTI

Mica Msirenă

8

Adaptare după Hans Christian Andersen

Grafica:

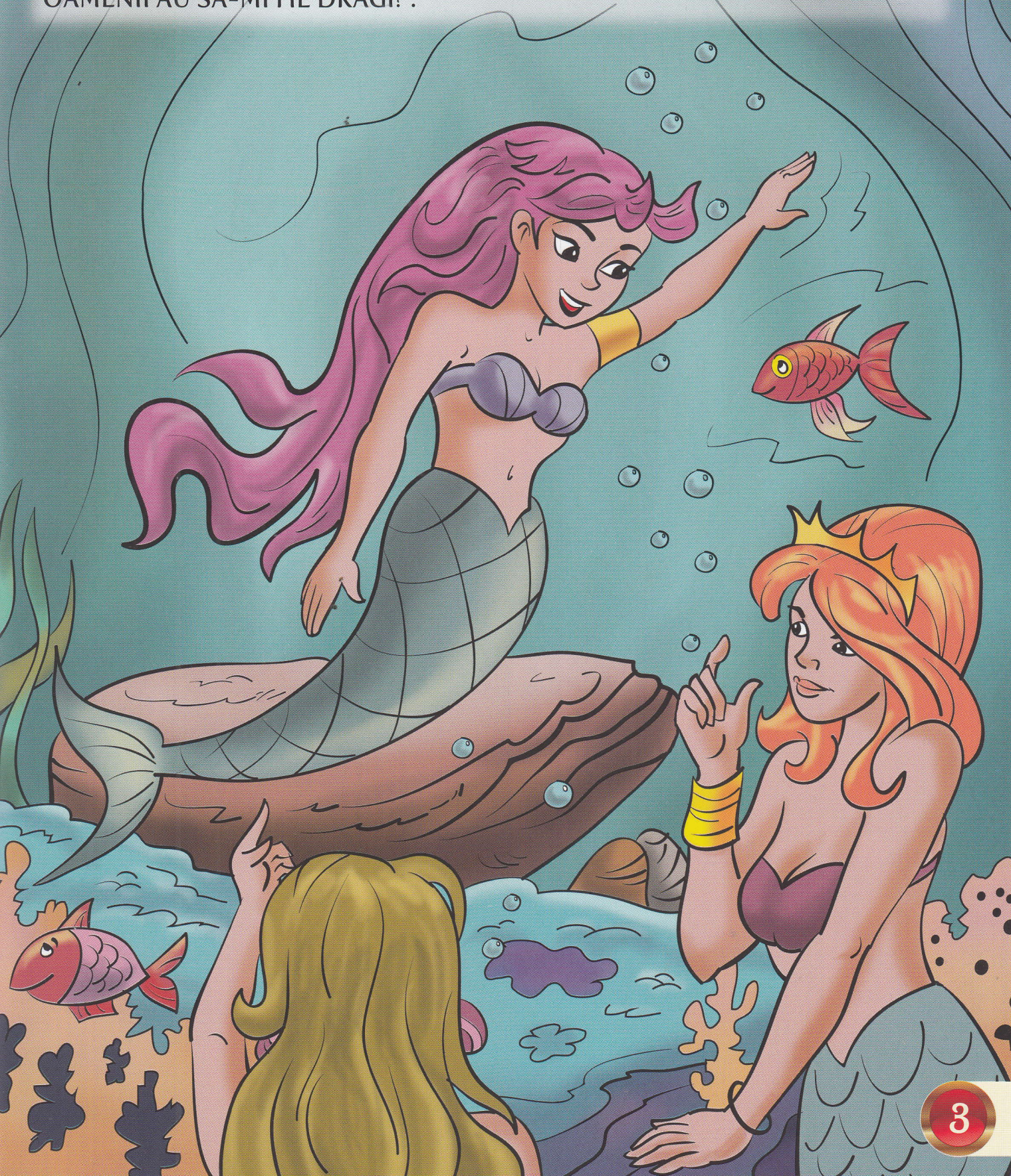
Șerban ANDREESCU

DEPARTE-ŢI LARGUL MĂRII, APA E ALBASTRĂ ŞI LIMPEDE CUM E CRISTALUL. ÎN LOCUL UNDE-ŢI CEA MAI MARE ADÂNCIME, SE AFLĂ PALATUL ÎMPĂRATULUI MĂRII. ACESTA AVEA ŞASE FETE, TOATE FRUMOASE, DAR CEA MICĂ ERA CEA MAI FRUMOASĂ DINTRE TOATE. ACEASTA ERA FASCINATĂ DE VIAŢA DE PE PĂMÂNT ŞI DE MULTE ORI ÎŢI SPUNEA TATĂLUI EI CĂ AR VREA SĂ TRĂIASCĂ ÎN LUMEA OAMENILOR, UNDE FLORILE AU MIREASMĂ ŞI PĂDURILE SUNT VERZI, IAR PEŞŢII - PĂSĂRI SE ZĂRESC PRINTRE CRENGILE COPACILOR.

CÂND AU ÎMPLINIT CINCISPREZECE ANI, DOMNIȚELE AU IEȘIT PE RÂND NOAPTEA, LA SUPRAFAȚA MĂRII. TATĂL LOR LE LĂSA SĂ SE AȘEZE PE STÂNCĂ LA LUMINA LUNII ȘI SĂ VADĂ CORĂBIILE CELE MARI, ORAȘE ȘI PĂDURI. LA ÎNTOARCERE AVEAU O SUMEDENIE DE LUCRURI DE POVESTIT.

MICA SIRENĂ ASCULTA ÎNCÂNTATĂ POVESTIRILE LOR ȘI OFTA: „O, DE-AȘ ÎMPLINI O DATĂ CINCISPREZECE ANI! DE PE ACUM ȘTIU CĂ OAMENII AU SĂ-MI FIE DRAGI!”.

CÂND, ÎN SFÂRȘIT, A ÎMPLINIT CINCISPREZECE ANI, DOMNIȚA CEA MICĂ S-A URCAT UȘOARĂ CA O PICĂTURĂ DE APĂ PRIN AER LA SUPRAFAȚA MĂRII. SOARELE ASFINȚISE CÂND ȘI-A SCOS CAPUL DIN MARE. VĂZDUHUL ERA MOLCOM, RĂCOROS ȘI MAREA LINIȘTITĂ. NU DEPARTE DE ACOLO ERA O CORABIE MARE, CU TREI CATARGE.

